

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételné
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér
— sékelt díjak egyezség szerint. —

XI. évfolyam.

Szászsebes, 1907. Február 28.

9. szám.

Altisztek vagyunk?

Evek óta ismételve fel lett vetve az a kér-
dés, hogy vajjon az erdőőrök valameny-
nyien altisztek-e, vagy pedig azoknak csak
az a része, amelyik a főerdőőri rangot viseli,
jogosult csak az »altiszt« elnevezésre. Akadtak
olyanok, kik csak az utóbbit vitatták, míg az
erdőőrök többi részétől határozottan megtagad-
ták az altiszti címet.

A kételelyeket teljesen eloszlatta lapunk az
elmúlt évben a Ferencffi urnak adott válaszában,
melyben félremagyarázhatlanul és meg nem dönt-
hető módon bebizonyította, hogy az erdőőrök ép-
pen úgy, mint a főerdőőrök minden kétséget kizá-
rólag joggal nevezik magukat altiszteknek s ezt
a jogukat a magas kormány is ismételten, több
szabályrendeletben szentesítette.

Az altiszti címet tehát jogosan viseljük s
ezt tőlünk elvitatni nem lehet, felvetem azonban
a kérdést, hogy vajjon megérdemeljük-e mind-
nyájan ezt az elnevezést s nem lenne-e számos kar-
társunknál indokolt a régi »erdőcsősz« elnevezés?

Véleményem szerint arra, hogy valóban
altisztek legyünk, nem elegendő az, hogy ezt a
címet csak amugy külsőleg viseljük, hanem össz-
hangban kellene lenni azzal belső lelki világunk-
nak is.

Az altisztnak minden tekintetben felül kell
emelkednie a közönséges gondolkodás módja
fölé, műveltsége fokának magasabbnak kell lennie
a közönségesnél, fogékonyak kell lennie a szép
és nemes eszmék iránt s nem szabad ezek elől
elzárkózni, hanem szolgálatukba kell szegődni
és küzdenie érettök igaz lelkesedéssel s fárad-
hatlan kitartással.

Sajnos, hogy ezek az erények kartársaink
legnagyobb részénél teljesen hiányozni látszanak
s a nagy tömeg nem akar megismerkedni az
élet ideálisabb részével, hanem azt csak az
anyagiasság szempontjából tekinti s morzsolgatja
le napról-napra.

Ezt látszik bizonyítani az a körülmény,
hogy amidőn egyik altiszt kartársunk közénk
veti a szervezkedés nemes és magasztos eszmé-
jét s lapunk annak nem is hetek, de már hóna-
pok óta buzgó és önzetlen terjesztője, a kartár-
sak zöme szemet huny és nem akarja azt meglátni.

Az ember valóban nincsen tisztában azzal,
hogy mit gondoljon, látva ezt a hallatlan kö-
zönyösséget.

Vajjon feltételezzük azt, hogy a szervez-
kedés, a szoros összetartás nagy horderejét a
közel 12000 kartárs közül csak az az egy pár
tudja méltányolni, aki sietett az első hívó
szózatra jelentkezni? Nagyon szomorú dolog
lenne, ha ez a feltevés megállhatna s valóban
vitássá tenné a kérdést, hogy csakugyan érde-
mesek vagyunk-e az »altiszt« elnevezésre.

Aki ismeri tágas munkakörünket, aki tisztában van azzal, hogy milyen széles körű tanulmányokra van szükségünk, hogy ezt a munkakörünket becsülettel és tisztességesen betölthessük, aki mérlegelni képes a közjónak tett szolgálataink rendkívül nagy fontosságát, önkéntelenül is kalapot emel előttünk s nem tagadhatja meg tőlünk megbecsülését. Így kellene annak legalább lenni nem csak az elméletben, hanem a gyakorlatban is és mégis többnyire ennek az ellenkezőjét tapasztaljuk.

Nincs tekintélyünk sem magasabb, sem alacsonyabb körökben, sőt még azok sem részesítenek a méltán megérdemelt megbecsülésben, akinek szakmabeli munkatársai vagyunk s nem akarnak ilyenekül elfogadni, hanem — dacára a sokszor hangoztatott altiszti mivoltunknak — csak szolgaszámba vesznek s ehhez illő bánásmódban részesítenek.

Milyen fájdalmasan érint az valamennyiünket, midőn előjáróink részéről nem részesülünk olyan megbecsülésben, mint a milyenben a más ágazatoknál szolgálók s hozzánk hasonló minőségben lévő altiszteknek részük van! A nagy tömeg látva azt a bánásmódot, amelyben gyakran részesülünk, nagyon természetesen ehhez mérve alkotja meg magának a rólunk való vélekedését s így nem csoda, hogy annak tiszteletét és megbecsülését nem vagyunk képesek magunknak kivívni, nem tudjuk vele megértetni, hogy nem a mező- és a krumpli csőszökhöz, hegy-

örökhöz, temetőörökhöz, bakterekhez hasonló, hanem magasabb és sokkal fontosabb állást betöltő emberekkel van dolga.

Ennek okát pedig ne keressük sem előjáróinkban, sem a társadalom többi rétegeiben, hanem egyesegyedül önmagunkban.

Hiába van meg bennünk a szakképzettség, a széleskörű ismeretek tudása, a hivatásunkhoz való hűség, odaadás, mindez nem ér egy fabatkát sem, ha hiányzik belőlünk az önérték.

Első sorban nekünk magunknak egyenként, a saját személyünkre nézve kell annak a tudatára ébrednünk, hogy vagyunk »valami«, azután ugyanezt el kell ismernünk a velünk egy pályán működő, egy szolgálatot teljesítő kartársainkról is. Nem szabad egymást lenézni még ott sem, hol egyikünk tudása talán valamivel hiányosabb a másikénál, ha talán egyikünket jó sorsa kedvezőbb szolgálati és anyagi viszonyok közé helyezte; nem szabad ismernünk az egymás irányában való irigykedést, távol kell állani tőlünk a társaink ellen való áskálódásnak, árulkodásnak. Nem szabad örülnünk társaink bajának, még akkor sem, ha ennek révén előnyökhöz jutnánk, sőt igyekeznünk kell az ilyen bajokat róluk minden kitelhető erőnkkel eltávolítani. Szóval minden beszédünkben, minden cselekedetünkben ki kell mutatnunk, hogy valamennyien, ahányan, annyian egy test, egy lélek vagyunk. Szívünk minden dobbanásának össze kell fornia s ez által meg kell mutatnunk a világnak, hogy

Az Obokyak családi átká.

Irta: **Garvay Andor.** (»Az Ország« után)
(Folytatás.)

Vajk urfi hűségesen megfogadta a király parancsát. Egy teremtetten eleven léleknek sem szólt a bölényesetről. Hanem a másik tanácsát a nagyurnak, hogy tudniillik valami bolondot ne tégyen, azt már nem vette olyan akkurátus szigorúsággal a Bánóczyak jövődó büszkesége.

Érezte a lurkó a király kezének simogatását a buksi fején és attól nőtt úgy meg a taraja. Nem adták azt ingyen!

Hát aztán a sok tusakodásnak végre is az lett a vége, hogy egy szép, csendes, őszi éjszakán oda rendelte az urfi Gerőt két jó vezeték csikóval a fécá-

nos alá, aztán se ország, se határ! vitte a talján kisasszonyt. Nem igen kellett annak se imádkozni, hogy menjen.

Na de lett is aztán ebből másnapra nagy kavarodás. Az udvari nép majd megette kezét-lábát a nagy botránkozásba. Maga a király is úgy tett, mintha nagyon haragudnék, de csak a hangja volt haragos, a szája szögletében egyre ott rejtőzködött az akaratlan, jókedvű mosolygás.

Legelőször persze a vén Gerőt akarták elővenni, a Vajk urfi szárazdajkáját, akit az édesapja adott melléje pesztonkának. De hát nem volt sehol a vén impozitor. Elment a becsstelen a bűnösök után mézes buzára. És Bánóczy Boldizsár főkinestartó uram ökegyelmét majd megfojtotta az oligarcha gög, hogy széllel bélelt csemetéje egy jött-ment zsoldos lányát akarja menyéül vinni a házához. De Grimaldi comes kapitány uram se igen örült a nagy szerencsének. Nem tudom én, mi oka lehetett rája, de csak úgy szikrázott benne az indulat.

itt nem egyesekkel, hanem egy tömör egésszel áll szemben, melytől tiszteletét, megbecsülését megtagadnia nem lehet és nem szabad. Szóval meg kell mutatnunk, hogy van bennünk *önérzet*, hogy méltók vagyunk arra, hogy altiszteknek neveztessünk s mint ilyenek meg is becsültessünk.

Ezt legjobban megtehetjük és kimutathatjuk akkor, ha minden mellétekintetet félretéve egymással szoros kapcsolatba lépünk s egy közös zászló alatt csoportosulunk. Erre itt van most a legjobb alkalom, midőn tervbe van véve az Országos Erdészeti és Vadászati Altiszti Egyesület megalakítása. Itt a legszebb alkalom, hogy kimutassuk egymáshoz való ragaszkodásunkat, szeretetünket és azt, hogy a hányan, annyian mind egy közös nagy családhoz tartozunk. Egy ilyen magasztos eszme köré való csoportosulás meg fogja majd mutatni, hogy altisztek vagyunk, akiknek jussa van arra, hogy mint ilyenek megbecsültessünk!

H. J.

A gyümölcsfák ültetése.

(Folytatás és vége.)

Cseresnye és a **meggy** nagyon kedvelt, kellemes és hasznos gyümölcs, mely oly időben érik, amikor még másféle gyümölcs alig van; ép azért várvavárt idő az, mikor az első cseresnye megéri s ujongva lesz üdvözölve. A cseresnye mint magas törzs és mint féltörzs egyaránt célszerű s gyü-

mölcsse nevezetes kereskedelmi cikket képez. A meggyfa mint féltörzs célszerűebb s kisdud növése következtében törpefának igen alkalmas; különösen az újabb fajok mint: a Gubeni hirneves, a körösi, továbbá a finom Amarellák, amelyek nagyon ajánlatosak. Nagyon tekintélyes a fajok mifélesége és használhatósága; az újabb későn, szeptember-októberben érő cseresnyefajok képezik most az asztalok díszét. Tulnedves talaj kivételével a cseresnye- és meggyfa minden talajnemben jól tenyész, még magaslatokon is. Sajnos, hogy ezen gyümölcsfaj a megérdemelt figyelemben még nem részesül eléggé, amelyet sokoldalúságánál fogva megérdemelne. Különösen a meggy az, amely minden háztartásban kívánt és keresett cikk, ennél fogva minden piacon keresett s jól meg lesz fizetve.

Kajszinbarack minden időben kedvenc gyümölcs volt az embereknek. A mély televény talajt kedveli s védett helyet, különben nem diszlik. Ezekből magas törzset ültetni nem tanácsos, de féltörzsűeket és törpefákat igen; utóbbiakat kiváltképpen, mivel ezeken a termés utófagyok ellen megvédhető s a szélvész és viharok ellen is némileg védve van. A kajszinbarack nálunk jól, többnyire igen jól diszlik és mindig kellemes finom izzal bír. Kevés kivétellel minden faj igen jó, de különösen a honi magyar fajok, amelyek a francia fajoknál sokkal aromikusabbak.

Őszibarack finom asztalra a legnemesebb gyümölcs. Az őszibarackfa az összes gyümölcsfák között a legnemesebbnek lesz tekintve s lelkes kedvelői gyümölcsét **»isteninek«**, gyümölcsösei szépségének s az asztal ékességének nevezik. Az őszibarackfa nálunk mélyen fekvő területek kivételével mindenütt jól diszlik; többnyire törpefának és gula-alakban lesz nevelve. Északibb vidékeken pedig redélyzetten.

Az őszibarackfák 7–10 évnél tovább nem igen élnek, ez idő múltán többnyire teljesen túléltek ma-

Végre a hetedik nap reggelén elősompordált Gergő. Ott sunyított a vén tökéletlen kívül a kertek alatt, amíg egy őrző kopjás-drabant föl nem fődözte.

— Ne te né! — csudálkozott rája a legény. — Hát kend itt kuncsorog? Hiszen ott kívül firtatják!

— Majd csak rám találnak itt is, ha nagyon kellek — mondta az öreg foghegyről, a gubáját hetykén a bal vállára vetve.

— Na hiszen gondolom, hogy szűk lehet kendnek odabé.

— Szűk a . . .! Majd mit mondtam. Bánóczy-cseléd vagyok én tán, vagy mi! Jussunk van nekünk ide a palotához és ha bé nem mék, az csak azért vagy, mert hogy nem állok szót akármi léha csöcseléknek. De hiszen kerüljek csak a király elejbe!

— Hát hogyha csak a nagyur elejbe vágyik. . . Hiszen éppen a' keresi kendet! Gyűjjék na!

— Elejbe vezetsz?

— Oda én, még ha nem is akarja! Meg van parancsolva.

— Meg van parancsolva?

— Az a'!

— Na hát a parancs — parancs! — mondta az öreg, aztán hetyke paraszti göggel tette utána;

— Látod-e, öcskös? Ha okos embőr kell, Gergőt hivatja a király!

Őszintén szólván, a parancs hallattára meg volt szeppenve ökelme egy kicsit s csak azért hánya-vetisedett, hogy a legény előtt a szorongást leplezze. De nem is tartott a hetykeség tovább, mint a palota külső pitvaráig. Ott aztán egyszerre nagyon kicsi legény lett Gerő bátya; pedig az igazi istenáldás csak ott következett el rája, azon belül.

— Nohát, előkerültél vén farizeus?! — riadt rá kegyetlen szóval a király. — És nem ég ki a szemed szégyenletedben, hogy vén fejjel ilyen becsstelen szolgálatra adtad el magad? Mi?! Éretlen tacsók segítője voltál! És még hogy te vittél vezeték-lovat alájuk?! Hát van neked lelked?

Gerő behuzta a nyakát a suba gallérjába és meg

gukat; legtöbb esetben gyantafolyás okozza korai elhalálásukat. Ennek ugyan részben ellenállhatunk (sajnos, hogy teljesen sohasem) ugyanis, ha a fák főmetszését augusztusban végezzük, mely alkalommal minden vékony, satnya, haszontalan ágat eltávolítunk; tavasszal csak a tavalyi hajtások lesznek kevésbé meg rövidítve. A vezérágak és termőágacskák megmetszésének teljes figyelmen kívül hagyása okozója többnyire az ifjú őszibarack-ültetvényezések sikertelenségének, amelyek az ültetés alkalmával illetőleg az ültetést követő tavaszon okvetlen visszametszendők, a következő években pedig csak úgy, amint az fennebb említve lett.

A dió csakis mint magastörzs, szabad nyílt helyeken lesz ültetve. Nagy helyre lévén szüksége, 12 m. távolságra ültetendő egymástól; mindenütt jól tenyészik, még magaslatokon is. Oly magaslatokon, ahol már a juhlegelő csak tengődik, a diófa még mindig jól nő s mily haszon, mily kincs volna ez a jövő nemzedékre, hogyha az ilyen kopár magaslatok, kopasz hegyhátak, amelyek ma még többnyire parlag területek s kevés avagy semmi hasznót sem adnak, diófákkal ültettetnének be. Valóban csodálatos, hogy sem kis, sem nagybirtokosainknak még eddig ilyesmi nem jutott eszébe.

A dió nagyszerű, mondhatni a legjobb s legjövődelműbb kiviteli cikk, amely raktározva nem oly könnyen romlik meg, mint a többi gyümölcsféle, amelyeken gyorsan tul kell adni, hanem karácsonyig és még tovább is eltartható, míg jobb árakat érünk el. Diófáknál a termékenység átlagosan a 15. évvel kezdődik meg és évről évre fokozódik s mire egy nagyobb szabású ily telep 60—80 évet elért, mily rengeteg hasznót hozott ez idő alatt; de csak ezután következik a nyereség legnagyobb része, a főnyereség — a butorgyártás céljaira drágán eladott dióféért. Mily óriási a különbség az ily és a tölgy- avagy bükkfa-

ültetvények között, mely utóbbiaknál nem 60, hanem 100 és még több éven át kell egyedül a fa értékére várni anélkül, hogy a megelőző időben valami csekély hasznót hajtottak volna. A dióvali fásítás kezdetlegesen is történhetik és pedig a diónak novemberben álló helyre való eldugdozásával úgy, mint a makkot szokás ültetni.

Birs és naszpolya, som, édes gesztenye és mandola gazdasági szempontból kevésbé jönnek tekintetbe, mivel legtöbbnyire csak egyesek kedvencei, de mindamellett mindegyikből mégis néhány fának kellene minden gyümölcsösben állani.

Mogyoró az utóbbi években nagyobb előnyben részesül, sokkal nagyobb figyelem lesz most már ezekre fordítva mint azelőtt, mivel korábbi telepek teljes méltatást találtak. Tenyésztése többnyire jövedelmezőbb, mint bármi másé és pedig a következő okokból: 1. talaj, fekvés és éghajlat dolgában igénytelen; 2. termésben minden körülmények között biztos s egy bizonyos határig folyton fokozódó; 3. a termés feldolgozása olcsó, tartóssága igen hosszú, az elszállítás könnyű, az árak mindig jók, mivel a termelés sohasem fedezi a keresletet. A mogyoró termelése mindazon birtokosoknak igen ajánlatos, kiknek hegyes-dombos, szakadékos csuszamlós, terméketlen területei vannak, amelyet még legelőnek sem használhatnak.

Mühle Vilmos.

S ervezkedjünk !

Ígaza van H. J. kartársunknak, midőn lapunk vezető cikkében panaszodik a fölött, hogy erdészeti és vadászati altisztjeink nagy részénél nincsen kifejlődve az összetartás érzéke s hiányzik nála az önérzet

se mukkant. Ugy várta, amig elmulik a feje felől a dörgés. Hanem erre az utolsó szóra egyszerre elfacsarta a keserűség.

— Én?! Én vittem vón' rosszba az én szemem fényét? Az én kisgazdámat? Nem vagyok én se cenk, se kutyák pecérje! Itt állok, nagyuram, üttesd le a fejem! Nem tehettem másként. De ha látnád őket, úgy tettél vón' te is!

A király összefont karokkal némán hallgatta a vakmerő beszédet. A szeme sötétén villámlott. Ugy tetszett, hogy szörnyen, iszonyuan haragos. És Gergőnek mégis tudja isten, úgy tűnt, hogy nem is haragszik.

De nagy időbe telt, amig megszólalt:

— Merre vannak hát azok?

— Öreg szülémhez vittem mind a kettőt. Szegény jobbágy népség, Bánóczy-cselédek; de becsületes öreg emberek.

— No és most hát mi légyen velük?

— Te hozzád küldtek jó uram. Szóval nem mondtak semmit, amit átaladjak, de úgy hisznek, biz-

nak te benned, mint az istenükben. Oh uram! Ha látnád együtt azt a nagy fiút, meg azt a gyermeket. És ott szükkölnének a zsuppos zsellérházban! Bagáziájuk nincs már... Semmijük!... Jó uram!

— No téged jól megválasztott az a lurkó! Fiskusnak beváltál, mondotta végre a király és a szeméből eltűnt egyszerre minden szigorúság; sőt az ajka! Uram bocsá': az ajka az mosolygott.

— Hát ide hallgass, ember! Fogd ezt a gvűrűt, aztán ha megpihentél, egy jó csontu csikót kapsz nyereg alá és indulsz haza. Otthon azt a két fuzsitus kölyket felpakkolod csendben és átmegy velük Kun-kápolnára a királyi vadászházba. Aki cselédet ott találsz, az a gyűrűre engedelmeskedni fog. Megértetted?

— Meg, uram! — mondta Gergő és kicsi hijján tiszteletlenül fel nem ujjongott a király előtt széles jókedvében.

Örömeiben úgy neki is lódult a világnak, hogy az ajtó sarka felől kereste a závárt.

*

Erre vall félremagyarázhatlanul az a közönyösség, melylyel a szervezkedés eszméje elől elzárkóznak.

Készséggel elismerjük, hogy nagyon sokan vannak a kartársak közt olyanok, kik lapunkat nem olvasván, a felvetett egyesülési eszméről még mit sem tudnak, de viszont tagadhatlan az, hogy arról lapunk útján legalább is ezernél több kartártnak van tudomása, pedig ezek valamennyien a műveltség magasabb fokán állnak és mégis csak oly gyéren sorakoznak a kitűzött zászló alá, mely alól pedig egynek sem lenne szabad hiányoznia.

A közlőteknél ugyan többen jelentették ki belépési szándékukat, de ezeknek neveit csak akkor fogjuk közölni, ha a nekik megküldött nyilatkozatot aláírva visszaküldik.

Felkérjük mindazokat, kik még nyilatkozataikat nem küldték be, hogy azt a jövő hó folyamán okvetlenül beküldeni sziveskedjenek, hogy így számot vetve a jelentkezők számával, hozzáfoghassunk az alapszabályok tervezetének összeállításához.

Ujabbban olvassuk, hogy a napidíjas állami szolgák »Országos Egyesülete« tartotta évi közgyűlését; tehát még ezek is megelőzték az erdészeti és vadászati altiszteket. Szabad még ezután is késedelmeskednünk? Bizon pirulnunk kellene, ha még ilyen példák is hatásukat tévesztenék.

A belépési nyilatkozatokat ujabbban a következők küldték be:

129. Plakinger Pál, Felsőszinevér
130. Mándrik János »
131. Kiss Imre, Mező-Livadia
132. Csekey Károly, Várszeg
133. Kreutz Tivadar, Sásd
134. Barna István, Paprád
135. Szabó János, Bükkhát
136. Fehér István, Szinér-Váralja
137. Bardiovsky János, Kis-Koszmály

A király maga elé citálta Guthi-Ország Mihály főceremóniás mester ő kegyelmességét és parancsot adott, hogy ünnepség legyen az udvarnál.

Nem tudni, mi készült, de hogy valami ügön nagyszerű spektakulumra lőn kilátás, az onnan is gyanítható vala, mert hogy a nagyur skófiomos, pompás uj gunyát szabatott magának. Pedig egyébként tudvalevő, hogy még az idegen potentátumokat is sujtástalan egyszerű zekében látja vendégül magánál.

Össze is gyűlének a nagy napra az ország minden uri rendei a palotán. Akár mindjárt egy nemzetgyűlés is kitelt vőn belőlük. Ott fényeskedett nagy szolgahadával nemzeti vitézlő Ujlaky Miklós uram, az erdélyi vajda; nagytudásu és tisztelendő Sanocky Gergely uram, a velickai pap, aki betűt vetni oktatá jó multkor a királyt; ott volt Nagy Simon is, a macsói bán; Gara László nádorispán uramról nem is szólván. Megjött Váradról egész papi udvarodmagával eminentissime Zerednai-Vitéz Mihály, a váradí püspök is; s vele Magyar Balázs, a taljánverő; aztán a Bánffyak,

138. Cserfay Endre, Krajna
139. Polákovics József, Miava
140. Falda Antal, Ótura
141. Matusovics Mihály, Unin
142. Majthényi János, Berencsváralja
143. Vadkerti Menyhért, Brezova
144. Mudri Ferenc, Vittenc
145. Bittner József id., Jablonic
146. Theberi István, F. Bottfalu
147. Kollár Béla, Szécsmező
148. Iró Mihály, Oroszvár.

Vadászati dolgok.

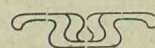
A legsötétebb Krassó-Szörény vármegyéből. Az itteni vadászok vakmerőségére jellemző a következő eset: Folyó hó 12-én Miklós Illés és Czigu Miksa m. kir. erdőőrök ki lettek rendelve a válemarei m. kir. erdőgondnoksághoz tartozó bulzai XI. számú védkerületbe orvvadászok fogására. A »Recca« nevű erdőrészben négy orvvadászra akadtak, kik egy őzet lőttek. Az erdőőrök a honyomon utánuk mentek, nem is sejtve, hogy azok elrejtőztek. Egyszerre lövések dördültek el s Czigut szemközt, Miklóst pedig hátba lőtték, mire ők is tüzelni kezdtek. Magam is ugyanakkor ott jártam közel az erdőgondnok urral s figyelmeztettem őt a lövésekre. Ha csak egy félórával előbb indulunk, részt vehettem volna a csatában s ma már egy pár gazemberrel kevesebb taposná a földet, mert az én fegyverem golyója elől nincs menekülés. Az orvvadászok kézre kerültek, mert az erdőőrök megöltözték őket. A hirhedt Kostej községbe valók, melyet valóban nem ártana felperzselni, mert csak úgy ontja magából a sok orvvadászt, fa és vásári tolvajt

a két Kanizsay, sőt Szapolyai Imre uram is hidegre tette egy kicsinység a duzzogását és ijastól-fiastól berándult sasfészkéből. A koronája pedig mindeneknek Czillei Ulrich uram ő kegyelme volt, aki az öreg Bánóczy Boldizsárral kocogott elő. De túlkölt is elejbük a toronyvigyázó legény, ahogy a standartot megszűröl megismerte. Ugy fujta az istentelen, mintha az utolsó ítélet harsonáját fujná.

Hát nagy volt a céco mondom. Annyi volt a látni meg a hallgatni való, hogy csak estére kelve lőn idő a lakomához. Hanem akkor aztán ki is tett magáért istenesen a sok éhkoppot nyelt csikorgó gyomor.

A harmadik fogásnál azonban, egyszerre hirtelen elült a zaj, a nagy tányércsörgés, még a zeneszó is elhallgatott, mert a király intett egy könnyű mozdulattal, hogy szólni akar.

(Folytatás következik.)

Az erdőőrök és az orvvadászok közt már sokszor volt ilyen ütközet; valóságos háború folyik itt s csodával határos, hogy még emberhalál nem történt. Miklós Illés sulyosan, Czigu Miksa könnyebben sebesült meg, míg az egyik orvvadásznak a szeme van kilőve. Kár, hogy nem az agyveleje.

B. A.

Az üregi nyulak sikeres pusztításáról. Köztudomásu, hogy az üregi nyulakat ekkoráig a legsikeresebben szénkénnel pusztították, ami egészen okoszerű, csak azért kellemetlen a vadásznak, hogy a szénkénnel tartalmazó nagy üveget állandóan kosárban vagy táskában kell hordani, ami eléggé nehézkes és fárasztó dolog. A mellett az üregbe való töltögetés alkalmával sok szénkénnel elpocsékolódik, pedig az ára nem mondható jutányosnak. Most Blumencron Károly lovag, az alsó-ausztriai vadászati védegyelet választm. tagja forgalomba hozta az általa már öt évvel ezelőtt feltalált kicsiny cylindrikus gyújtótesteket, melyek egyszerűen az üregbe dobatnak s aztán az üreg betömetik. Ezek a gyújtótestek az elégségnél tömémentelen mérges gázokat fejlesztenek, melyek nehezebbek a légköri levegőnél s az üreg legmélyebb részeit is megtöltik. Ezek a kis ürhengerek igen praktikusak és még a kabátzsebben is hordhatók. A feltaláló: Blumencron lovag készséggel nyújt felőlük bővebb felvilágosítást az érdeklődőknek; címe: Wien, VIII., Wickenburggasse 3.

(V. L.)

Hasznos tudnivalók.

Ki mint vet, úgy arat. Közeledik az erdősz ember legfontosabb teendője, a tavaszi megvetés. Most jön az ideje, hogy jövő erdősitésünket szilárd alapra fektessük. Ezt csak úgy érhetjük el, ha erőteljes, szép csemetéket nevelünk, minek első és legfőbb feltétele a jó, egészséges mag. Ilyennel szolgál hazai magkereskedőink legkiválóbbja, **Stainer Gyula** kinek **kör-mendi** magpergető gyára kiváló jó magvaival eddig is mindenütt a legnagyobb elismerést vívta ki magának és számos magas kitüntetésnek lett részesévé. A körmendi magpergető gyárnak idei tavaszi magárjegyzékét mai számunkhoz mellékelve kapja a szíves olvasó, mely alkalomból nem mulaszthatjuk el ezt a kiváló hazai céget külön is szíves figyelmébe és pártolásába ajánlani.

Malacfelfalás. A kocák e rossz szokásának okát némelyek abban keresik, hogy a sertés, mint minden-tevő állat, szüléskor a magzatja burkait (az u. n. poklát) megeszi s ez husevésre hangolva az állatot, sort kerít nedves köldökén vérző malacának a felfalására is. Különösen észlelhető ez oly kocán, amely vemhességi ideje alatt konyhai lőcsedékben, vagy másképp, ismételt huseleséghez jutott. Indokolt hát ily anyagok nyújtásától tartózkodni, a mondott poklát és netán halva született malacot a koca elől azonnal eltávolí-

tani, esetleg pedig a malacokat is az első órákra külön rekesztékbe helyezni. Mások abban keresik a malacfelfalás okát, hogy az újszülött szegletmetsző- és agyafogai, melyek már ki vannak ilyenkor bujva, vagy csakhamar áttörnek az inyen, a koca csecsbimbóit sértik, annak fájdalmat okoznak, minek folytán a koca a szopást nem tűri, malacait elveri, feléjük harap esetleg egyikét-másikát meg is verzi, annak vérért nyalogatja, majd magát a malacot fel is falja. Célszerű tehát a malac éles fogait harapófogával le-metszeni s leráspolyozni.

A malacfelfalás okául veszik — szerintünk is helyesen — még a vemhes és fias anyák nagy ásványi anyagszükségletét is, melyet kivált istállón tenyésztők, rendszerint nem méltatnak elég figyelemre. Ezen természetesen ásványi anyagoknak (iszapolt kréta, takarmánycsontliszt), kellő mennyiségben való nyújtásával lehet és kell segíteni.

A főbb teendők tehát a malacfelfalás ellen vol-nának: 1. Azonnali eltávolítása a netán halva született malacoknak és a magzat burkoknak, esetleg még a malacoknak külön helyezése; 2. az éles fogak lemet-szése; 3. ásványi anyagok nyújtása a vemhes állatnak. Azt, hogy a koca magzata harapására száját eléggé ki ne nyithassa, el lehet érni a disznó orrmányára erő-sített szijgyűrűvel, mely evésben nem, de magzata fel-falásában akadályozza a kocát. Ezt elég az első egy-két napon alkalmazni, pár napos malachoz a koca már rendszerint nem nyul, hacsak a jelzett csecsbimbó fáj-dalom nem ösztökéli arra.

Oltógalyak szedése. Gyümölcsösünkben, amennyiben az időjárás megengedi, az oltógalyakat ilyenkor meg kell szedetni. Ha azonban az idő fagyos, úgy a galszedéskor nem szabad pusztá kézzel a vesz-szőket érinteni, mert a kéz melege után a külső fagyos, hideg, a galy ártalmára volna. Ennek elkerülése cél-jából kesztyűs kézzel dolgoztassunk. A hernyózást most se feledjük el, mert ha már végeztettünk is, olyan hernyófészket, mely előzőleg elkerülte figyel-münket, mindig fogunk a fákon találni. Száraz galya-kat szedessünk, hogy annál kevesebb dolog legyen e munkák végzésével akkor, amidőn a veteményezésnek, ültetésnek stb. ideje elérkezik.

KÜLÖNFÉLÉK.

Kibicsaklik a magyar ember nyelve. Mos-tanában érdekes, sőt furcsa kérvény került a képviselő-ház elé. Valamelyik, okkal elkeseredett atya szemre-hányó panaszt tett amiatt, hogy katonáskodó fiát a közös hadseregben a német nyelv tanulására kénysze-ritik. Egyik orsz. képviselő most elbeszélte, hogy leginkább minő német szót kifogásolt a derék, magyar érzelmű atya, azt vitatván, hogy eme szó miatt kibi-csaklik a magyar ember nyelve. Protzkastenriemen-

schnallnagel. (Protzkasten—Riemen—Schnall—Nagel.) Egy kis szögecske, amely a tüzéségnél van alkalmazva. Bizony igaza volt és van az elkeseredett honfinak; mert ezt a szót bizony bajosan ejti ki magyar ember nyelve.

Elefántvadászat Nordköpingben. Toppzy, a nordköpingi Cuneo-állatsereglet harmadfél méter magas elefántja a napokban kitört s dél felé vette az útját. Vállalkozás azonban balul ütött ki. Kezdetben jól ment minden, a méter magas hó dacára, sőt mintha Toppzy jól is mulatott volna, mert számtalan csinyt követett el. Akadály nem volt előtte, kerítéseket s tekintélyes fákat egyszerűen letaposott, sőt még a faházak is meginogtak, mikor kissé közel ment hozzájuk. Csak az a tolakodó figyelmesség volt terhére, melyet az őt követő több száz ember, élén az állatsereglet személyzetével, tanusított iránta. Ez a vadászat, mely három napig tartott s husz kilométerre terjedt, annyira fölkelte egész Svédország érdeklődését, hogy mindenki csak erről beszélt, ez volt a társalgás s a hírlapok témája s még a képviselőház izgalmas tárgyalásai is háttérbe szorultak mellette. Mikor az első éjszaka beállt. Toppzy eltűnt az erdőben s ott bolyongott másnap is. Harmadnap már nagyon fogytak az erői, büszkesége letört s csak akkor lett kedve egy erélyesebb támadásra, mikor Hamburgból táviratilag meghívott idomítója is megjelent a színen. Végül azonban annyira elfáradt s az éhség annyira kimerítette, hogy Söderköping város közelében megfogatni s meghurkoltatni engedte magát. Visszafelé már nagyon csendesen s engedelmesen viselkedett.

H I R E K.

Hátralékosainkat, kik már félévi és ennél több előfizetési díjjal tartozásban vannak, felkérjük, hogy tartozásukat a jövő hó folyamán kiegyenlíteni sziveskedjenek, mert különben kénytelenek lennénk náluk a lap tovább küldését beszüntetni és követelésünket postai megbízás útján beszédni. A nagyobb tartozásokat szívesen elfogadjuk kisebb havi részletekben is.

Rabló a vonaton. Izgalmas jelenet folyt le a minap privgye-érsekujvári vasuti vonalon. Egy személyvonat második osztályu szakaszában Hencz József érsekujvári főgimnáziumi tanuló egy idegennel foglalt helyet a kocsiban. Hencz rövid idő múlva álmos lett, ledőlt a divánra, de nem sokára fölébredt, mert észrevette, hogy utitársa zsebét kutatja s kétszázötven koronával telt tárcáját már el is lopta. A diák követelte tőle a pénzt, de az idegen nem akarta visszaadni, mire dulakodás támadt közöttük. A diák gyöngébb volt, a tolvaj ölébe kapta és vitte a folyosóra. Le akarta dobni, a robogó vonatról Hencz azonban nem vesztette el

lélekjelenlétét, éppen az utolsó pillanatban az ajtó mellett levő vészfékbe kapaszkodott. Erre a rabló ki-dobta a pénztárcát és kiugorva a kocsiból a szántóföldön át menekült. A vonat személyzete üldözni kezdte, de a rabló revolvert rántott elő s üldözőit lövésekkel tartotta távol magától. A diák szintén elővette a szülei által bátyjának küldött revolvert s rálőtt a rablóra, aki rögtön összeesett. A golyó karjában akadt meg. Megkötözték és a sebesültet föltették a vonatra, Nyitrán pedig átadták a csendőrségnek.

Csóka helyett embert lőtt le. Kazáry Jenő 15 éves győri polgári iskolai tanuló elkérte Borbély Kálmán eipésmester flaubert-puskáját, hogy csókát lőjjön. A konyhában ráemelte a puskát Borbély fogadott leánykájára, a 10 éves Horváth Mariskára. A konyhában dolgozó cipészlegény figyelmeztette a gyereket: — Ifiur, ne játszék a fegyverrel, mert hátha meg van töltve. Alig mondta ki ezt, a ravasz lecsapódott, a puska elsült s a kis leány vértől borítva, eszméletlenül terült el a konyha földjén. Borbély Kálmán kétségbeesetten rohant haldokló leányához, de az már halóban volt. Borbély elkeseredésében revolvert fogott, hogy agyonlője magát s csak nagy erőfeszítéssel tudták kezéből kicsavarni a fegyvert. A vigyázatlan Kazáry Jenő elrohant hazulról és csak késő éjjel tudták előkeríteni, amikor a rendőrségre vitték, de nem tartóztatták le. Krisztinkovics Antal rendőrfogalmazó a helyszínére sietett, de a haldokló kisleányt kihallgatni már nem lehetett. Dacára a gyors orvosi segélynek, nem lehetett megmenteni s éjjel 3 órakor a kislány meghalt.

Elégett leány. Kaposvárról jelentik: Antalfalu pusztán Zsifkó József béres 11 éves Mariska leánya égő szalmacsóvával be akart fűteni. Ruhája meggyuladt, sikoltására összesereglett egy csomó ember, de nem menthették meg, égési sebeibe belehalt.

Tengerbe fult vadászok. Párisból jelentik, hogy Chastagnal és Hubert, a Berck sur Meri tengerészeti kórház orvosai vadászkiránduláson a sűrű köd következtében letértek az utról, bezuhantak a tengerbe, hol életüket vesztették.

Férjpusztító asszony. A dévai esküdtbiróság borzalmas bűnpört tárgyalt. Stefán Ádámné brádi asszony egymásután temette el két férjét. Mindkét férj gyanus körülmények között halt meg. Harmadszor is férjhez ment Stefán Ádámhoz, akinek élete örökös rettegés volt, miután sejtette, hogy az előbbi két férjet az asszony megmérgezte. Stefánnak egyszer gyanusnak tűnt fel az ebéd, amit a felesége elébe adott. Ezért a felesége pillanatnyi távollétében az egyik ételből a kutyának adott. A kutya még aznap megdöglött. Stefánné tartva attól, hogy a férje feljelenti őt, tizenöt éves háziszolgáját szerelmi mámorba ejtve, a fiut arra birta rá, hogy a férjét éjjel a fejszével üsse agyon. Az elkábitott fiu szót fogadott és az alvó Stefánt fejszecsapásokkal meggyilkolta. A dévai esküdtbiróság előtt Stefánné harminc tanu terhelő vallomásával szemben tagadott. Az esküdtek Stefánnét hitvestárs ellen

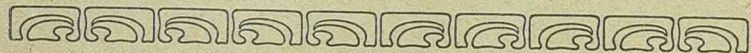
való gyilkosság büntetéseben mint felbujtót, a szolga-legényt pedig szándékos emberölés büntette miatt mint tettest mondta ki bűnösnek. Az esküdtbíróóság aztán az asszonyt életfogytiglan tartó fegyházra, a szolga-legényt pedig két évi és hat heti fogházra ítélte. Az ügyész és a védők megnyugodtak, Stefánné azonban semmiségi panaszt jelentett be.

Ki a legény? A legényvirtus egy szerencsétlen áldozatát kísérték ki minap a komádi temetőbe. A szakáli korcsmában Nagy F. János, Hajser Mihály és Seprenyi Béla komádi legények mulattak. Nemsokára odavetődött két szakáli gazdalegény is: Puskás Ferenc meg az öcsöce, Puskás György, a falu híres, garázda verekedői. A fiuk hamarosan összebarátkoztak, együtt itták a jóféle homoki vinkót, míg végezetül felmerült természetesen a vitás kérdés, hogy voltaképpen ki is a külön legény? Szó szót ért s a két falu becsületeségeért csakhamar öltre mentek a legények. Előbb ököl-lel, később már vasvillával érdekelték egymást s a Puskás fiuk ugyancsak hősieken állták a sarat, míg a három idegen legény vérbefagyva maradt a korcsma padlóján, Nagy F. Jánosnak meg a holttestét vitték haza a szülei házába. Mikor temették a legényt s éppen amikor a gyászmenet végighaladt a falun, akkor kísérték a gyilkosokat a csendőrök. A gyászmenet népe fellázadt s megakarta lincselni a gyilkosokat, akiket csak a gyorsan kivonult komádi csendőrőrs tudott megvédeni a nép dühe elől. A Puskás testvéreket a nagyváradi ügyészség fogházába kísérték.

Szerkesztői üzenetek.

Cserfai Endre urnak. Krajna. A közlött címre elküldtük a belépési nyilatkozatot. **Falda Antal urnak. Otura.** Sziveskedjék a következő címre fordulni: **Unterreiner Lőrinc urnak. Csatád.** (Torontálmegye) Ezt egyébként külön levelező-lapon is megírtuk s érdeklődéséről az illetőt is értesítettük. **Író Mihály urnak. Oroszvár.** Mint már ismételten jelentettük a belépők neveit egyelőre csak a nyilatkozat beérkezése után közöljük. Az Önének beérkezett nyugtázva találja a 148 tétel alatt. **Tyápai Péter urnak. Kollárovc.** Nem lenne szives közölni, hogy Poracha Károly kartársunk hová költözött el Nagybitséről?

A kiadó hivatal postája.

Frantz Antal urnak. Pozsony. Az Évkönyvet költségkimélés szempontjából utánvét mellőzésével küldtük. **Kárnyáczky Lajos urnak. Temes-Rékas.** A fenti művet ajánlva postára tettük. **Tóth András urnak. Nyir-Ocsád.** Az utóbbi hetekben nyomdászunk súlyos betegsége miatt késett a lap, most azonban gondoskodva van kellő munkaerőről s reméljük,

hogy a jövőben azt a megjelenés napján postára tehetjük. **Bojsza Imre urnak. Ujbánya.** A címet kiigazítottuk s az elmaradt pár számot is már oda küldtük. **Hegedüs Mihály urnak. Szépnagyir.** Lakhelye változásáról csak mostani levelező-lapjából értesültünk. Nem értesíthetne, hogy Németh Sámuel kartársunk hová tűnt el? **Hodossy Sándor urnak. Kuncsorba.** A címet helyesbítettük. **Bogya Demeter urnak. Nagyállás.** Az előbbi üzenet Önnek is szól. **Csider István urnak. Majtény.** A 6-ik számot a maival küldjük. A késés okáról fentebb írtunk. **Tóth Ferenc urnak. Kesztlőc.** **Prockl Rezső urnak. F.-Esztergály.** Az Évkönyv I. évfolyamát f. hó 24-én postára tettük.

Erdőgyakornok

19 éves, egészséges, másfél éves erdészeti és vadászati gyakorlattal, jó duvadírtó, beszél magyarul és németül, Felsőmagyarországon, Erdélyben vagy Slavóniában egy erdőházban ellátást keres. Ellátás és gondozását járó fizetés megjegyzés szerint.

Szives ajánlatok »Ellátás« címen az Erdészeti Ujság szerkesztőségéhez küldendők. 1—3

Állást keres

1—3

32 éves, nős, szakvizsgázott erdőőr, ki a m. kir. csendőrségnél 3 évig szolgált, jó lövő. az erdőgondozásban, a vadtenyésztés körüli teendőkhöz, valamint a duvadak pusztításában jártassággal bír. Nyelvismerete magyar és tót, kissé németül is ért. Állását folyó évi április hó 24-én foglalhatná el. Címe megtudható az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél Szászsebesen.

Állást keres

38 éves, nős, szakvizsgázott erdőőr, kinek az erdészet terén minden tekintetben kitűnő jártassága van s több éven át nagyobb uradalmaknál volt alkalmazva. Vadászatban, valamint vadászebek idomításában szintén kiváló jártassággal bír. Három nyelven folyékonyan beszél. Utóbbi időben mint önálló erdő- és mezőgazdaság kezelő erdőirtással, a fának feldolgozásával és eladásával is meg volt bízva miről jó bizonyítványa van. Próbaidőre is elmegy. Gyermekai nincsenek. Szives megkereséseket alábbi címen kér:

Polcz József

Bízovác (Slavónia)

2—5

»VADŐR«

1—5

című Hönig-féle tankönyvet bármely mennyiségben megvesz lapunk szerkesztősége.

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen

MÜHLE VILMOS

cs. és kir. udvari szállító

TEMESVÁR.

Mag-, Növény-, Rózsa- és Fa-Nagytenyészetek.

(Művelési terület 94 hold.)

VILÁGKIVITEL!

A legjobb magvak kerti és mezei veteményezésre (Mühle magvai jóságban elérhetők, de ebben felülmúlhatatlanok.)

A legnemesebb gyümölcs-, disz- és sorfák

(Mühle fái többször átültettek, jól iskolázottak, mindenütt jól és biztosan gyarapodnak.)

A legszebb fenyőfélék, diszcserjék, rózsák stb.

(Mühle tülvelői mind télállóak, disz- és kuszócserjéi, valamint rózsái a létező legszebb virágnak.)

Postacsomagok magvakkal 5 koronán felüli értékben bárhová bérmentve küldetnek.

Mühle kertészeti kézikönyvei dilettánsok számára a legjobbak, megrendelésekhez ingyen csatolnak.

Dusan illusztrált főárjegyzék — páratlan a maga nemében — kívánságra bárkinek ingyen és bérmentve megküldetik.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és talmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételné minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér sékelt díjak egyezség szerint. —

XI. évfolyam.

Szászsebes, 1907. Február 28.

9. szám.

RÉGIPÉNZEK

aranyból és ezüstből jó árban megvétetnek. Schmideg Alfréd, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 1-16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-dívat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk. Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés s a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földművelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat. vad tengeri-nyulakat, baglyokat és minden más állatot magas áron vásárol az, Előállat kiviteli vállalat és állatnagykereskedő.

O. FRANK

felesketett cs. és kir. becsüs

→ Wien V., Zentagasse 48. szám. ←

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetetlen tanácsadóval ellátott

➤ képes árjegyzéket ➤

minden vadász és vadászat-kedvelő részére nélkülözhetetlen tanácsadóval ingyen és bérmentve küldök.

Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

! Forradalom!

— a fegyver technika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom az összes rendszerű fegyvereknél rögtöni lőkészletet és egy szerszám abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.**

A töltött fegyver **felhuzott kassal beállított rögtönzővel**, bármely helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot.

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hárommas fegyverekben 2·8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

FISCHER ÉS TÁRSA NAGYENYED Alsó-Fehér megye.

100 KAT. HOLD.

A legszebb gyümölcsfák.

80.000 gyümölcsfa oltvány

1 millió gyümölcsfa-alany.

1 millió élőkerítés csemete.

Sétaterfák. ✧ Diszcserejek. ✧ Rózsák.

Bogyógyümölcsűek stb.

Kifogástalan szőlőoltványok.

1 1/2 millió szőlőoltvány.

Európai és amerikai sima és gyökeres szőlővesszők stb.

Árjegyzék és művelési utasítás ingyen.

EGYESÜLT FA- és SZŐLŐOLTVÁNYISKOLÁK FISCHER és TÁRSA, és AMBROSI M.

Előnyös vadértékesítés!

Szarvas, däm vad, vadsertés, őz, nyul, fogoly és egyéb lőtt vad értékesítését minden mennyiségben elvállalom a legmagasabb árak mellett.

Azonnali készpénz elszámolás!

Ajánlatokkal kér:

Fodor Károly

bizományos

BUDAPEST, (központi vásárcsarnok).

ÉVKÖNYV

az erdészeti és vadászati altiszti személyzet részére.

TARTALMA :

1. Előszó.
2. Erdészeti és vadászati teendők.
3. Erdőtörvény kivonata.
4. Törvény az erdőmunkásokról.
5. M. kir. erdőőri szakiskolák.
6. Erdőőri szakvizsga.
7. Erdőőrök hatósági felesketése.
8. Vadászati törvény.
9. Fegyver és vadászatiadó törvény.
10. Fegyverviselés, fegyverhasználati és fegyelmi szabályok.
11. Fegyverek adómentessége.
12. Erdőőri karabélyok.
13. Kivonat a szolgálati szabályokból. (Fegyelmi eljárásra vonatkozó rész.)
14. Vadőri vizsga.
15. Nyugdíj törvény. (kivonat.)
16. Állandó munkások és napibéresek nyugdíj jogosultsága.
17. Szabályrendelet a kincstáriak egyenruhájáról.
18. Kincstáriak 1-geltetési jogosultsága.
19. Utadó- és vámmentesség.
20. Erdészeti famagvak és azok vasuti szállítása.
21. Csemetek csomagolása és kedvezményes szállítása.
22. Duvadak mérgezése.
23. Kitömésre szánt állatok kezelése.
24. Végszó.
25. Erdészeti és vadászati altisztek cimtára.
26. Hirdetések.

Ebből a felette hasznos és nélkülözhetetlen műből még több száz példány van raktáron, melyeket belszűke miatt az eredeti 2 korona ár helyett most

csak 1 koronáért

ajánlott küldés mellett pedig **1 K 35 fillérért** szállítunk.

Az Évkönyv fent kitett ára az „Erdészeti Ujság“ előfizetési díjával egyszerre is beküldhető, de ebben az esetben szükséges azt az utalvány szelvényén feljegyezni.

Az Évkönyv megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, mely azt a megrendelés után azonnal küldi.

Az Erdészeti Ujság kiadóhivatala
SZASZSEBES.

Egyenruhákat
Egyenruházati cikkek
Polgári ruhákat
Fehérneműt

Fegyvereket és töltényeket

A legjutányosabb árak mellett leg-
jobb minőségben készít

BLUM SÁNDOR

udvari szállítója Ő Felsége a perzsa császárnak, I. Péter szerb királynak és Wladimirovits orosz császári nagyhercegnek.

Budapesten

Váci utca 15.

Erdőtiszteknek nemkülönben erdőaltiszteknek előnyös részletfizetés kedvezmények.

Nagyobb megrendelés esetén kívánatra, a méretek felvétele végett a cég egy szabászt saját költségén bárhova elküldi

Arjegyzéket és mintákat ingyen küldök.

Vidéki megrendelésekre kiváló gond lesz fordítva. Legkisebb megrendelést is szívesen eszközölök. Meg nem felelő áru a cég költségén visszaküldhető.

Haering Ede

természetráji tanszergyáros
SZEGED

Csemegi utca 5 és 7 szám.

Elvállalja mindenféle állat művészies kitömését felelősség mellett.

Nagyobb vadászszobák berendezésére, tropheák, szőnyegek és reliefképek készítésére vállalkozik. Praeparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megvesz, esetleg más praeparátummal becserél. Arjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Vadakat a következő áron vásárol:

Vadmacska . 4—6 koronáig	Vaddisznó súly szerint
Borz . . . 4—6 „	Galamb 0.80—1 koronáig
Vidra . . 10—20 „	Tuzok . . 8—10 „
Róka . . 3—6 „	Erdei szalonka 2—2.40 kor.
Medve nagyság szerint.	Daru . . 6—12 koronáig
Mókus . . 1 kor.	Vadlud . . 2—3 „
Mogyorós pele 1 „	Vándor sólyon . 2 kor.
Földi kutya . 1—2 koronáig	Sas . . 3—10 koronáig
Szarvas nagyság szerint.	Keselyű . 10—12 „
Ózbőr . . 3—5 koronáig	

A gyár a Délmagyarországi Közművelődési Egyesület védnöksége alatt áll.

Megrendeléseket elfogad a Szent-István Társulat is, Budapest, VIII. Szentkirályi utca 28.

Sürgöncim: **Haering, Szeged.**

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János
Szegeden.

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórás, főtálálója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Nyomatott STEGMANN JANOS könyvnyomdájában Szászsebesen.